Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. свять) о 5-6¾ годинѣ по полудни.

Редакція и Адміністрація улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лишь франковані.

Рекламаціи неопечатані вôльні вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Зъ краєвои комісіѣ промысловои.

Дня 23 и 24 липня с. р. вôдбуло ся пôдъ проводомъ кн. Юрія Чарторыйского засѣдане комісіѣ для справъ промысловыхъ, на котрôмъ залагоджено такі справы:

I. Радникъ Романовичь подавъ до вѣдомости, що ґр. Володимиръ Дѣдушицкій резиґнує зъ участи въ комісіи промысловôй зъ причины слабого здоровля. Ухвалено приняти резиґнацію и выслати пращальне письмо до ґр. Дѣдушицкого пôдписане всѣма членами комісіѣ. Письмо то высказує надѣю, що ґр. Дѣдушицкій схоче пôдпирати и дальше комісію своєю свѣтлою радою и богатымъ досвѣдомъ.

II. Радникъ Романовичь вôдчитавъ справоздане зъ дѣяльности секціѣ адміністраційнои вôдъ 28 цвѣтня до 23 липня на пяти засѣданяхъ и справоздане се принято до вѣдомости.

III. Радникъ Франке предложивъ внесеня въ справѣ заложеня доповняючихъ школъ промысловыхъ въ Калуши, Сяноку и девять такихъ школъ у Львовѣ. Ухвалено ихъ заложити и запрелімінувати на ту цѣль фонды на 1894 р.

IV. Секретарь комісіѣ предложивъ орґанізаційні акты ткацкои школы въ Горлицяхъ и краєвои школы суконничои въ Ракшавѣ. Комісія ухвалила затвердити орґанізацію обохъ тыхъ школъ и предложити до заименованя пп. Станіслава Анчица управителемъ а Ивана Тройнара и Иосифа Виха першими проводирами для ткальнѣ и красильнѣ въ Ракшавѣ.

V. Радникъ Франке реферувавъ прелімінарь доповняючихъ школъ промысловыхъ на рôкъ 1894 р. Ухвалено затвердити єго въ загальнôмъ числѣ потребъ 20.921 зр. зъ фонду краєвого.

VI. Радникъ Романовичь реферувавъ прелімінарь фаховыхъ школъ промысловыхъ и прочі потребы комісіѣ краєвои для справъ промысловыхъ. Ухвалено потребы школъ фаховыхъ въ сумѣ 55.956 зр. и взагалѣ рубр. XVI краєвого буджету, выказуючу въ выдаткахъ звычайныхъ 117.858 зр. въ надзвычайныхъ 25.850 зр. разомъ 142.707 зр.

VII. Радникъ Франке представивъ результатъ угоды зъ представителями подôльскихъ повѣтôвъ, въ справѣ заложеня практичнои школы слюсарско-механічнои въ Тернополи, подôбнои до такого закладу въ Цельовци. Ту школу має заложити правительство зъ увзглядненємъ льокальныхъ престацій и пôдмоги краю. Комісія згодила ся въ засадѣ на проєктъ подôбнои школы и постановила удати ся зъ нимъ до Выдѣлу краєвого и до ц. к. правительства.

(О год. 3 перервано засѣдане и раджено дальше дня 24 липня вôдъ год. 8 рано).

VIII. Дир. А. Згурскій внѣсъ въ имени секціѣ адміністраційнои удѣлене позычокъ зъ фонду промыслового. Ухвалено: Товариству продукційному и торговельному въ Ланцутѣ урядженє прядѣльнѣ и апретовнѣ при суконничôй школѣ въ Ракшавѣ позычку 16.000 зр.; Товариству поворозничому въ Радымнѣ на уряджене союзного варстату 10.000 зр.; мѣсцевому комітетови выставочному въ Ряшевѣ безпроцентову позычку 600 зр.; крôмъ того двомъ пôдприємцямъ позычки въ сумѣ 1000 зр. и 2000 зр.

IX. Радникъ Романовичь представивъ внесеня секціѣ адміністраційнои въ справѣ стабілізаціѣ и именованя инструкторôвъ та наставникôвъ у варстатахъ ткацкихъ. Ухвалено: представити до стабілізаціѣ п. Осипа Ляґоша на посадѣ инструктора ткацкои школы въ Коросни и п. Ивана Ставдейского на посадѣ инструктора взôрцевого варстату ткацкого въ Корчинѣ; — именувати п. Ив. Юрайду инструкторомъ взôрцевого варстату ткацкого у Глинянахъ; наставниками варстату п. Андрѣя Куриласа въ краєвôй школѣ ткацкôй въ Коросни и п. Франца Гиблика у ткацкôмъ варстатѣ въ Глинянахъ.

X. На пôдставѣ внесень секціѣ адміністраційнои ухвалено потвердити новый статутъ для варстату ткацкого въ Косовѣ; потвердити союзъ школы кошикарскои въ Яслѣ зъ новоутвореннымъ краєвымъ товариствомъ для выробôвъ кошикарскихъ тамже; подякувати п. дир. Климови Сѣнкевичеву за управу школы кошикарскои въ Яслѣ черезъ 6 лѣтъ.

XI. Въ справѣ дальшого надаваня стипендій — на внесенє секціѣ адміністраційнои ухвалено: надавати стипендіѣ лише зъ початкомъ кождого курсу шкôльного на пôдставѣ подань, вношеныхъ на руки управителѣвъ фаховыхъ школъ и ними потвердженыхъ; удати ся до ц. к. правительства, щобы зô своєѣ стороны зволивъ давати бôльше запомогъ якъ досп ученикамъ правительственныхъ школъ фаховыхъ.

XII. Секретарь комісіѣ здавъ справу зъ роздѣлу запомогъ. На найблизшій рôкъ шкôльный удѣлено двомъ ученикамъ ковальства въ школѣ колодѣйско-боднарскôй въ Камѣнцѣ струмиловôй по 6 зр. мѣсячно; двомъ ученикамъ ткацкои школы въ Коросни по 6 зр., а двомъ по 10 зр. мѣсячно; ученикови школы кошикарскои въ Червонôй Воли по 5 зр. мѣсячн.; кандидатови на инструктора шевства по 30 зр. мѣсячно на пôвъ року.

На тôмъ замкнено засѣдане.

---

23)

Село Золоторобôвъ.

Хороша и правдива исторія для школы и дому.

Зъ нѣмецкого. — Генриха Цшоккого.

(Конецъ).

Они всѣ усмѣхнули ся и кажуть: Та мы й самі давно змѣркували, яка то була твоя думка зъ тымъ робленємъ золота, але прийшовши разъ до пôзнаня встыдали ся мы тои тои дурнои забобонности, котра намъ все въ головѣ була перевернула, и були тобѣ зъ цѣлого серця вдячні, що ты насъ вывѣвъ на лѣпшу дорогу. Але безъ твоєѣ помочи були бы мы не прийшли до того пôзнаня.

Володка зрадували тѣ слова и та вдячна сердечность, зъ якою кождый подававъ єму и стискавъ руку. Вôнъ вôддавъ имъ грошѣ назадъ, бо не потребувавъ ихъ, лишь хотѣвъ дôзнати ся о ихъ прихильности. А они сказали єму: „Старшуй надъ нами, якъ хочешь, день и нôчь, бо мы завдячуємо тобѣ наше щастє домашнє. Кажи намъ и въ огонь ити за собою, а мы пôдемо“.

А коли они такъ щиро горнули ся до него и єго обступили, стали оглядати єго красный мундуръ та придивляти ся зъ цѣкавостію єго ордерови та радѣ були дôзнати ся, що то значить. Вôнъ сказавъ имъ тогды:

„То зъ ласки вашого давного учителя а мого покôйного батька, нехай єму земля буде перомъ за то, що выучивъ мене богато пожиточныхъ рѣчей а навѣть мѣряти землю. То менѣ дуже помогло, коли мене взяли до войска; за то мене тамъ лѣпше любили, якъ моихъ товаришѣвъ, а при то бувъ ще й честный та вôдважный. Я сповнявъ свои обовязки и ставъ наконецъ рітмайстромъ. Въ однôй битвѣ пôдчасъ войны, коли наслѣдникъ престола загнавъ ся бувъ за далеко и єго та єго дружину обступила була неприятельска кôннота, побачивъ я то и прибѣгъ єму на помôчь зъ моєю шкадроною та выратувавъ єго. За то дôставъ я отсю рану на чолѣ та отсей ордеръ на грудехъ а коли по заключеню мира я пôшовъ у вôдставку, то менѣ ще вызначили вôдповѣдну пенсію рôчну ажь до смерти. А наслѣдникъ престола, коли объѣзджавъ край то й не позабувъ на мене и, якъ знаєте, вôдвѣдавъ мене, коли переѣзджавъ сими сторонами.

„Коли я опôсля вернувъ до Золотонощѣ, на мою любу батькôвщину и побачивъ яке тутъ все було нужденне та дрантиве, не показувавъ я по собѣ, що менѣ добре дѣє ся, щобы мати спокôй вôдъ голодранцѣвъ дѣдôвъ. Менѣ таки вôдôйшла вже була охота тутъ лишати ся, и я бувъ бы таки зъ вôдси забравъ ся, колибъ бувъ не побачивъ мельниковои Гальшки. Моя Гальшка мене тутъ задержала. Я постановивъ бувъ собѣ спробувати, чи зможу жити середъ васъ. Я удававъ бѣдного и такого самого, якъ другі, щобы тымъ зыскати довѣрє. Я не казавъ нѣкому, якои я дослуживъ ся чести и рôчнои платнѣ. Лишь Гальчинымъ родичамъ мусѣвъ я то сказати того вечера, коли єѣ свтавъ, бо они були бы не вôддали за мене своєѣ дитины, позаякъ уважали мене за бѣдного. Колижь я ще того самого вечера завѣвъ до себе до хаты мельника Стефана та єго жѣнку и убравъ ся тутъ въ свôй мундуръ та повѣсивъ ордеръ на груди, и показавъ имъ всѣ грошѣ які мавъ готôвкою, то они ажь тогды дôзнали ся, що у мене рôчна пенсія бôльша, якъ весь доходъ, якій може принести млынъ за три роки, и заразъ стали иншои думки. Але они мусѣли держати языкъ за зубами бо того конче було треба. Теперь вже нехай всѣ о тôмъ знають, то вже не пошкодить.“

Такъ розповѣдавъ Володко а люде дивували ся и тѣшили ся єго щастємъ. Такъ єго дуже поважали, що вже и не могли зважити ся єму тыкати. Але вôнъ сказавъ имъ: „Та чого хочете вôдъ мене? — Нѣ, я такій самый, якъ и вы, длятого будьмо собѣ братами. Не офіцирскій мундуръ анѣ нѣякій ордеръ але добре серце и страхъ Божій роблять чоловѣка честнымъ.“ Такъ казавъ вôнъ и обнявъ ихъ по черзѣ пращаючись въ ними, бо они вôдхо-

Переглядъ политичный.

Вѣденьскѝ ґазеты доносять, що сими днями появить ся Найв. розпорядженє цѣсарске уповажняюче провизорично цѣле міністерство до поданя помочи людемъ потерпѣвшимъ вôдъ повеней. Пôзнѣйше мае бути внесене вôдповѣдне предложенє передъ Раду державну.

Минувшои пятницѣ вôдбуло ся пôдъ проводомъ ґр. Таффого засѣданє Рады міністрôвъ, на котрôмъ мѣжь иншимъ вела ся нарада надъ речинцемъ скликаня Рады державнои. Рада міністрôвъ мала порѣшити, що Рада державна буде скликана въ половинѣ жовтня.

Царь зъ родиною выѣхавъ до Копенгаґи и перебуде тамъ кôлька недѣль.

Въ орґанизации консулятôвъ россійскихъ настали важнѝ змѣны. Межи иншими установлено новѝ етаты для консулятôвъ въ Бродахъ и Черновцяхъ и знесено шѣсть консулятôвъ, мѣжь тыми віцеконсулятъ въ Ясахъ. Рôвночасно вызначено 15.000 рублѣвъ до розпорядимости міністра фінансôвъ на делеґованє аґентôвъ торговельныхъ за границю.

Россійске міністерство справъ внутрѣшныхъ мае въ осени скликати конференцію рабінôвъ, щобы порадитись зъ ними у всѣлякихъ справахъ жидôвскихъ.

Конфліктъ межи Италією а Францією зъ причины рѣзнѣ въ Еґе-Мортъ можна вже уважати за залагодженый. Правительство французске засуспендувало префекта поліціѣ въ згаданôмъ мѣстѣ и приказало розслѣдити справу та строго укарати виновникôвъ а италіяньскій міністеръ справъ внутрѣшныхъ Брінъ уповажнивъ италіяньского посла въ Парижи Рессманна заявити францускому правительству, що италіяньске правительство, признаючи оказану зъ стороны Франціѣ добру волю и маючи повне довѣрє до францускихъ судьѣвъ — чуе ся щасливымъ, що може уважати цѣлу сю пригоду за залагоджену въ спосôбъ вдоволяючій.

Мимо того не перестають въ цѣлôй Италіи вôдбувати ся демонстраціи противъ Французôвъ. Въ Ґеновѣ знову поломано кôлька возôвъ трамваєвыхъ и спалено кіоскъ француского товариства трамваєвого. Тутъ демонстровано навѣть противъ міністра Бріна. Показало ся также, що зъ сихъ демонстрацій хотѣли скористати и невдоволенѝ робôтники та анархісты и выкликати въ Италіи ворохобню и то мабуть спонукало найбôльше италіяньске правительство закôнчити скорше конфліктъ зъ Францією.

Новинки.

Львôвъ дня 23 серпня.

— **Именованя.** Гнатъ Кудлиньскій именованый офіціяломъ рахунковымъ, Мечиславъ Пиотровскій асистентомъ рах. оба въ Краковѣ; Павло Будяиновскій офіціяломъ рах. при высшôмъ судѣ краєвôмъ.

— **Холєра.** Що разъ то невôдраднѣйшѝ вѣсти про холєру. Дня 21 серпня с. р. захорувало на холєру: Въ повѣтѣ надвôрняньскôмъ въ Татаровѣ 3 особы, Делятинѣ 4, Дорожовѣ 3, Дорѣ 1. Въ мѣстѣ Коломыи и въ повѣтѣ не було дня 21 с. м. жадного нового выпадку. Натомѣсть у Воскресѣнцяхъ занедужала одна селянка на холєру. Въ повѣтѣ снятиньскôмъ: въ Тулуковѣ вôдъ 17 с. м. не було нового выпадку, двоє людей хорыхъ лѣчить ся. Въ Демичи померъ оденъ мужчина на холєру. Въ Чернятинѣ въ пов. городеньскôмъ и въ Касинѣ великôй въ пов. лимановскѣмъ лучили ся пôдозрѣнѝ выпадки занедужаня и смерти. Померли дня 21 с. м. въ Микуличинѣ 1 особа, въ Делятинѣ 2, въ Добротовѣ 3, въ мѣстѣ Коломыи 1. Якъ бачимо число выпадкôвъ холєры щоразъ бôльшає.

— **Тучѣ.** Страшна громова туча лютила ся дня 17 с. м. о 4 год. по полудни въ Дмитровѣ, така, якои найстаршѝ люде тутъ не памятають. Грôмъ бивъ за громомъ, дощь ливъ ся струями, а коли заблысло цѣла околиця выглядала якъ огнисте море. Вôдъ громôвъ згорѣло 8 стодôлъ зô збôжемъ а именно у господарѣвъ Ивася Мостового и Семена Федуня по двѣ а у господарѣвъ Павла Федуня, Юрка Лучишина, Гната Мацяка и Марка Цварґера по однôй. Грôмъ забивъ также жѣнку Семена Тапицѣ. Туча наробила страшеннои шкоды въ поли. Вода все позаливала и забрала збôже, що стояло въ полукôпкахъ. Въ лѣсѣ поломило богато дерева. Вôдъ 4 год. по полудни до пôвночи перейшло пять такихъ тучъ а кожда тревала майже цѣлу годину. Подôбна туча лютила ся того самого дня также въ доокіличныхъ мѣсцевостяхъ: въ Холоєвѣ, Радеховѣ, Павловѣ, Кривôмъ, Нестаничахъ, Незнановѣ, Полоничнôмъ, Ветковѣ и т. д. — Того самого дня була также въ Глинянахъ градова туча Грôмъ запаливъ кôлька згородъ селяньскихъ и убивъ кôльканацять штукъ худобы, а градъ наробивъ немалои шкоды въ поли.

— **Бракъ надзору надъ дѣтьми** по нашихъ селахъ бувае неразъ причиною великого нещастя, котрого жертвою стае ся иводѣ мало що не цѣле село. Отъ такъ було бы стало ся и въ Купчинцяхъ въ тернопôльскôмъ повѣтѣ. Дѣти господаря Тымка, лишенѝ дня 14 с. м. безъ всѣлякого надзору, бавили ся на подвôрю и запалили сѣрничками купу соломы зложену саме пôдъ стрѣхою стодолы полученои зъ хатою. Небезпечнôсть була велика, бо гасити огонь не було кому, позаякъ майже всѣ люде були тогды въ поли, але завдяки зручности тамошного начальника сторожи огневои и писаря громадского п. Климентія Жмура угашено огонь и скôнчило ся лишь на спаленю тои купы соломы, а небезпечнôсть була дѣйство велика, бо та солома ледви лишь кôлька центіметрôвъ була вôддалена вôдъ стрѣхи.

— **Найвысшій воякъ.** Въ Аквісґранѣ вôдбувае теперь войсковѝ вправы референдарь зъ Ґельзенкірхенъ, котрый єсть справдешнымъ велитомъ. Вôнъ и незвычайно сильно збудованый и довгій на два метры и 6 стм.

— **Верблюды въ рôльництвѣ.** Въ добрахъ Сторокoво коло стаціи Повѣльня въ Царствѣ польскôмъ уживають верблюдôвъ замѣсть коней и волôвъ до працѣ въ поли. Тамъ спроваджено 18 верблюдôвъ. Зарядъ того мастку оголосивъ теперь справозданє, зъ котрого видко, що верблюды дуже добре заступають волôвъ и коней, а удержанє ихъ єсть розмѣрно дешевше, бо не потребують вôвса. Верблюдъ оренбурскій въ Києвѣ коштує 60 до 80 рублѣвъ.

— **За горяче серце — студена купѣль.** Въ Берлинѣ лучила ся сими днями така забавна історія. Оденъ тамошный урядникъ вôдъ зелѣзницѣ мае 8-лѣтного сына и 16 лѣтну доньку. Панна Ядвиґа, такъ донцѣ на имя, не абы яка собѣ красавичка, а хочь ще дуже молоденька, любить таки частенько завертати хлопцямъ головы и набрала ся вже не разъ за то почестного вôдъ свого батька. Сими днями выпросила ся она вôдъ родичѣвъ пойти зô знакомыми на прохôдъ ажь до сусѣдного села. Батько позволивъ, але вôдтакъ надумавъ ся и забравши жѣнку та сына пôшовъ и собѣ до того села щобы не спускати доньки зъ ока. Прийшовши тамъ, довѣдавъ ся вôдъ знакомыхъ, що єго донька вôдлучила ся вôдъ нихъ та пôшла собѣ окремо зъ якимсь паничемъ. Батько зъ сыномъ стали тогды шукати панночки и братъ вдогонивъ єѣ коли она якъ разъ, зъ тымъ паничемъ сѣдала до лодки и хотѣла пустити ся на ставъ. Коли братъ крикнувъ, що тато иде, паничь ставъ изъ всѣхъ силъ робити весломъ и думавъ утечи зъ панною. Тымчасомъ батько наймивъ другу лодку и взявши собѣ вправного лодкаря пустивъ ся въ погоню за втѣкаючими. Паничь побачивши, що не уйде, не видѣвъ вже иншои рады якъ хиба лишь вертати та пôддати ся и перепросити батька, обернувъ лодку и пôдплывъ до лодки батька панночки. Батько не казавъ вже нѣчого, лишь взявъ доньку на свою лодку, а коли паничь вытягнувъ до него руку на перепрошенє, вôнъ вхопивъ єѣ, стягнувъ панича зъ лодки и кôлька разôвъ зануривъ у воду и вôдтакъ вывѣвъ на берегъ и пустивъ. Що дôстало ся панночцѣ дома, то хиба вже лишь она знає.

— **Сôль замѣсть крови.** Професоръ дръ Барделєбенъ въ Берлинѣ представивъ сими днями лѣкарямъ у шпитали Харіте слѣдуючій выпадокъ лѣкарскій: Оденъ 35-лѣтный чоловѣкъ мавъ страшно поторощену

дили вже домôвъ, а они дяковали єму, бо вôнъ бувъ основателемъ ихъ щастя тутъ на земли и въ небѣ та называли єго батькомъ. Колижь будуть хрестины, то обѣцяли ся всѣ, що будуть зъ ними веселити ся, якъ колибъ то свято було ихъ власнымъ святомъ.

Коли вôдтакъ въ три дни по тôмъ настала недѣля и мали вôдбути ся хрестины Володкового сына, то въ селѣ порали ся всѣ вже вôдъ самого досвѣта. А Володко приступивъ до Гальщинои постелѣ и поцѣлувавъ молоду матѣрь та хороше дитятко и сказавъ: „Видишь, дорога моя Гальшко, трохи серце менѣ зъ радости не выскочить зъ грудей. Сынокъ, котрого ты привела на свѣтъ, принѣсъ менѣ велику радôсть, але ще бôльша бере мене радôсть, коли дивлю ся на село. Таки то правда, що люде не такѝ злѝ, не такѝ безъ серця, якъ то часто о нихъ говорять. Чоловѣкъ не повиненъ тратити вѣры въ добрôсть людей. Отъ диви ся, сеѣ почи завѣшали они знову та украсили нашу хату вѣнцями зъ цвѣтôвъ, якъ того дня, коли було наше весѣлє. Але на тôмъ не конецъ. Всѣ домы въ селѣ украшенѝ цвѣтами и зеленю, якъ колибъ наше свято було святомъ для кождого дому. А вôдъ нашои хаты ажь пôдъ самѝ дверѣ церкви позасаджували по обохъ бокахъ дороги зеленѝ берѣзки та вôдъ берѣзки до берѣзки попривязували довгѝ шнуры цвѣтôвъ та выстелили цѣлу дорогу зеленымъ листємъ та всѣлякими цвѣтами“.

Такъ сказавъ Володко, а молода жѣнка ажь зарумянилась вôдъ тихого зворушеня и сльозы заблысли ѣй въ очехъ. А вôдтакъ каже: „Тому то я чула через цѣлу нôчь, що хтось тамъ на дворѣ ходить та щось шумить, а я не знала, що то такого. Не могла вже улежати въ постели, встала и приступила до вôкна та подивила ся на ту красоту и заплакала тихенько, бо нѣчо такъ не зворушить мягкого серця, якъ то, коли оно змѣркує, що годить ся душа зъ душею въ честнôмъ дѣлѣ. То єсть преображенє людскости и прочутє красы неба, котре насъ чекає“.

Коли Гальшка вернула назадъ до немовлятка, прийшли єѣ родичѣ, бо ихъ запрошено въ кумы. Мельничка не могла наповѣдати ся, якъ тамъ всѣ домы украшенѝ, та якій рухъ въ селѣ и заєдно лишь повтаряла: „Ну, такихъ хрестинъ въ Золотоноши ще не бувало доси! Такимъ торжествомъ не обходять уродинъ хочь бы й якого князя“.

А коли она такъ говорила, пôдходивъ довгій рядъ молодыхъ дѣвчатъ та хлопцѣвъ до Володковои хаты, а всѣ въ святочныхъ одежахъ, пара за парою. Всѣ несли малѝ подарунки вôдъ своихъ родичѣвъ для новонародженого: однѝ бѣле якъ снѣгъ полотно, другѝ цукоръ та микдалы або цвѣты, панчôшки, котрѝ самѝ выробили и рукавички, всѣлякѝ дрôбнѝ прилады домашнѝ та поменшѝ потребы до кухнѣ. Кôлько було господарствъ въ селѣ, только й подарункôвъ. А всѣ дѣти цѣлували Гальшку въ руку и называли єѣ мамою Гальшко! цѣлували и Володка въ руки та называли єго татомъ Володкомъ! Якъ же то мило було Володкови та Гальшцѣ почути якъ ихъ называють татомъ та мамою! Не було простѣйшого та бôльше трогаючого желаня якъ въ тыхъ словахъ.

Ажь ось задзвонили усѣ дзвоны до церкви. Понесли попереду немовлятко до хресту: за нимъ ишли дѣдуньо та бабуня, а поза ними глубоко зворушеный батько. Передъ церквою стояла цѣла громада широкимъ пôвколесомъ, старѝ и молодѝ та выглядали Володка. Коли вôнъ переходивъ попри людей, вытали єго всѣ сердечно словами: „Добрый день, батьку Володку!“ Вôдтакъ пôшли всѣ за нимъ до церкви.

Коли охрестили дитину, выголосивъ панъотець Родевичь прекрасну проповѣдь о обовязку публичнои вдячности для добрîи старшины. Мабуть ще нѣколи не говоривъ вôнъ зъ такимъ одушевленємъ якъ симъ разомъ. Кожде єго слово доходило до самои глубины серця, а весь нарôдъ слухавъ єго дуже побожно и зъ чимъ разъ бôльшимъ зворушенємъ. Кождый на силу здержувавъ ся, щобы не

ногу въ наслѣдокъ нещасной пригоды на зелѣзници. Вôнъ стративъ незвычайно богато крови и коли его принесли до шпиталю, не тямивъ ся вже, живчикъ бивъ дуже слабо, вôддыхъ бувъ неправильный, однымъ словомъ — умиравъ. Сейчасъ протяли ему на рамени дуже осторожно жилу и впустили до неи два літры воды въ розпущеною солею кухонною (6 ґрамôвъ соли на одну літру воды). Заразъ потôмъ живчикъ зачавъ бити правильно а хорый вôддыхавъ якъ звычайно. За кôлька днѣвъ хорый мавъ уже стôлько силы, що можна було ему вôдтяти ногу. Нинѣ чоловѣкъ той зовсѣмъ здоровъ. Отже сôль кухонна впущена до крови выратувала его.

Господарство, промыслъ и торговля

Станъ урожаївъ. Въ Чортковщинѣ дала пшениця зъ морґа 8 до 10 кôпъ, а копа дає по 50 кільо зерна; жито дає по 5 до 7 кôпъ и копа по 50 до 80 кільо; кукурудза середна, бараболѣ добрѣ, бураки дуже добрѣ, такъ само горохъ; гречка середна. — Въ Коломыйщинѣ дала пшениця по 15 кôпъ, а 50 кільо, жито по 7 кôпъ, а по 50 кільо; овесъ и ячмѣнь ще не зôбранѣ. Горохъ и гречка лихѣ; кукурудза и бараболя середнѣ. — Въ Косôвщинѣ дала пшениця по 12 кôпъ, жито по 7 до 9, ячмѣнь по 9 до 12, овесъ ще не кошеный, горохъ середный, кукурудза поправляєсь бараболѣ добрѣ. Въ Рогатиньщинѣ дала пшениця зъ морґа 10 до 15 кôпъ и єсть досыть намолотна. Жито дало 8 до 10 кôпъ, але намолотъ слабый. — Въ Калущинѣ дало жито до 8 кôпъ по чверти кôрця, овесъ 10 по пôвъ кôрця, ячмѣнь 10 по пôвъ кôрця. Бараболя по части майже зовсѣмъ зôгнила. Кукурудза, горохъ и бôбъ середнѣ. — Въ Тернопôльщинѣ дала пшениця по 8 до 12 кôпъ, а по 50 до 90 кільо зерна; жито 5 до 7 кôпъ и по 50 до 80 кільо зерна; овесъ 7 до 10 кôпъ по 90 до 120 кільо зерна; ячмѣнь 5 до 7 кôпъ по 60 до 80 кільо зерна. Гречки скошено на пашу. Бараболѣ гниють.

— **Станъ воздуха** за минувши добы числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 22 серпня до 12 год. въ полудне дня 23 серпня: Середна теплота була + 23·6° Ц., найвысша + 30·4° Ц вчера по полудни), найнизша + 16·2° Ц. въ ночи. Барометръ иде въ гору (766). Вѣтеръ буде полудново-захôдный, середна теплота пôднесе ся до + 28·0° Ц., небо буде захмарене, погода.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ дня 22 серпня:** пшениця 8·25 до 8·50; жито 6·50 до 7·—; ячмѣнь 5·75 до 6·75; овесъ 6·50 до 7·—; рѣпакъ 13·— до 13·50; горохъ 7·25 до 10·—; вика 5·75 до 6·25; насѣнє льняне 11·75 до 12·—; бôбъ —·— до —·—, бобикъ 5.75 до 6·25; гречка —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 70·—; бѣла 65·— до 85·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 24·— до 26·—; анижъ 33·— до 34·—; кукурудза стара —·— до —·—; нова —·— до —·—; хмѣль 120·— до 150·—; спірітусъ готовый 16·— до —·—

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 23 серпня. Доходы зелѣзниць державныхъ и зелѣзниць приватныхъ позôстаючихъ въ зарядѣ державы, выказали въ липни с. р. о 463.353 зр. бôльше доходу якъ въ тôмъ самôмъ часѣ въ 1892 р. Доходы въ першôмъ пôврôцѣ сего року показались о 2,117.804 зр. бôльшій якъ за той самъ часъ въ минувшôмъ роцѣ.

Атины 23 серпня. Королевска родина зъ выимкою наслѣдника престола выѣхала до Копенгаґи.

Будапештъ 23 серпня. Нинѣ мае появити ся въ урядовôй ґазетѣ комунікатъ міністерства справъ внутрѣшныхъ, констатуючій, що въ громадахъ Кішварда и Домбрадъ загнѣздилась холера и що сабольцкій комітатъ єсть заражсеный холерою. Вôдповѣдно до умовы на дрезденьскôй конференціи санітарнôй повѣдомлено о тôмъ всѣхъ консулѣвъ въ Будапештѣ и предпринято всюды якъ найбôльшій мѣры осторожности.

Берлинъ 23 серпня. Nordd. Allg. Ztg. заперечує вѣсть подану француськими ґазетами, будьто бы межи Италією а Нѣмеччиною вели ся переговоры въ справѣ вôдступленя Нѣмеччинѣ якогось порту на Середземнôмъ мори на стацію для нѣмецкои ескадры.

Римъ 23 серпня. Управитель префектуры выдавъ розпорядженє заказуюче всякй збѣговиска на улицяхъ. Въ Неаполи хотѣли демонстранты розбити выставу склепову въ якôмсь французскôмъ склепѣ, але поліція ще завчасу не допустила до того. Рада провінціональна ухвалила 1000 лірôвъ для родинъ убогихъ и покалѣченыхъ въ Еґе-Мортъ робôтникôвъ италіяньскихъ.

Ґота 23 серпня. Померъ тутъ сеи ночи князь Ернестъ Кобурґскій.

Неаполь 22 серпня. Прибувшихъ тутъ вчера короля, наслѣдника престола и кн. Генриха пруского повитано тутъ великими оваціями и пôдношено оклики въ честь Италіѣ, Нѣмеччины и тридержавного союза.

Остатными часами вийшли зъ друку книжки, що ихъ кождому горячо поручає ся:

1. **„Кобзарь“ Тараса Шевченка,** найновѣйше выданє, въ невиданôй ще у насъ хорошôй оправѣ. Цѣна 4 зр. 50 кр., а зъ пересылкою въ шабатурцѣ 5 зр.

2. Славный твôръ Американина Кенана **„Сибѣръ“.** Цѣна 1 зр. 20 кр.

3. **Записки наукового товариства имени Шевченка,** частина I. Цѣна 1 зр. и

4. **Збѣгцѣ въ Новороссіи,** повѣсть Г. Данилевского зъ часôвъ кольонізаціи степôвъ. — Цѣна 1 зр.

Тѣ книжки достати можна **въ друкарни наукового товариства им. Шевченка у Львовѣ** ул. Академічна ч. 8. 5—10

Курсъ львôвскій

зъ дня 15 липня 1893.

	платять		жадають	
	зр.	кр.	зр.	кр.
I. Акціи за штуку.				
Банку гіп. гал. по 200 зр.	360	—	—	—
Банку кред. гал. по 200 зр.	—	—	215	—
2. Листы заставнѣ за 100 зр.				
Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт.	101	20	101	70
„ „ 5% выльос. въ 10% прем.	110	—	110	70
„ „ $4^1/_2$% льос. въ 50 лѣт.	100	—	100	70
Банку краєв $4^1/_2$% льос. въ 51 лѣт.	100	50	101	20
Тов. кред. 4% I еміс.	98	50	—	—
„ „ 4% льос. въ $41^1/_2$ лѣт.	98	25	—	—
„ „ $4^1/_2$% льос. въ 52 лѣт.	100	—	100	70
„ „ земск. 4% льос. въ 56 лѣт.	98	50	—	—
3. Листы довжнѣ за 100 зл.				
Гал. Зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3%	—	—	—	—
„ „ „ „ „ „ (5%) $2^1/_2$%	—	—	—	—
Общ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лікв.	50	—	—	—
4. Облиґи за 100 зр.				
Индемнія. гал. 5%	—	—	—	—
Гал. фонд. проп. 4%	97	90	98	60
Облиґи комун. Банку кр. 5% I еміс.	—	—	—	—
„ „ „ „ 5% II „	102	25	—	—
Позич. кр. въ р. 1873 по 6%	105	—	—	—
„ „ „ „ 1883 по $4^1/_2$%	100	40	101	—
„ „ „ „ 1891 по 4%	96	20	—	—
5. Льосы.				
Мѣста Кракова	23	—	25	—
„ Станіслава	39	50	42	50
Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	18	50	18	90
Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	—	—	—	—
6. Монеты.				
Дукатъ цѣсарскій	5	82	5	92
Рубель паперовый	1	$29^1/_2$	1	31—
100 марокъ нѣмецкихъ	60	35	61	—

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный вôдъ 1 червня 1893, пôсля львôвск. год.

Вôдходять до

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·01	**10·41**	**5 26**	11·11	**7 36**	—
Пôдволочискъ	6·44	3·20	10·16	**11·11**	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	6·54	3·32	10·40	**11·33**	—	—
Черновець	6·36	—	10·36	3·31	**10 56**	—
Стрыя	—	—	10·26	7·21	3 41	**8·01**
Белзця.	—	—	9·56	**7·21**	—	—

Приходять зъ

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3 08	6·01	**6·36**	**9·41**	9 35	—
Пôдволочискъ	2 48	**10·02**	**6 21**	9 46	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	2 34	**9·46**	9 21	5·55	—	—
Черновець	**10 10**	—	**7·11**	7 59	12·51	—
Стрыя	—	—	**1·08**	9·06	**9·52**	2 38
Белзця.	—	—	8·16	5·26	—	—

Вôдъ дня 20 мая курсують що день ажь до вôдкликаня, поѣзды прогульковѣ до Бруховичь и Зимнои Воды. Вôдъѣздъ до Бруховичь о год. 3 мін. 50 пополудни; поворотъ о год. 8 мін. 57 вечеромъ. — Вôдъѣздъ до Зимнои Воды о год. 4 мін. 12 по полудни; поворотъ о год. 6 мін. 35 и о год. 9 мін. 40.

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Креховецкій.**

розплакатись. Коли наконець панъ-отець приступивъ до молитвы и дрожачимъ голосомъ ставъ молитись до Бога за старшину громадскую въ Золотоноши, а на думцѣ у него бувъ Володко; коли наконець и самъ панъ-отець не мôгъ уже здержатись и середъ слѣзъ вырвалось ему изъ устъ имя Володка — тогды понѣсъ ся плачь по цѣлôй церквѣ. Тогды пригадавъ собѣ каждый, що Володко зробивъ доброго для громады; каждый спôзнавъ, що то вôнъ давъ початокъ до загального щастя. Панъ-отець не мôгъ уже дальше говорити. Скôнчивъ и удѣливъ благословеньства побожной и вдячнôй громадѣ. Ще нѣколи не було чути въ Золотоноши щирѣйшого спѣву, якъ той, якій понѣсъ нинѣ въ церквѣ, коли спѣвали зъ додатковои книжочки пѣсню: „На многіи лѣта старшинѣ громадскôй!“

Добрый Володко ажь не знавъ, що робити и засоромивъ ся и бувъ дуже зворушеный, не мôгъ и очей зняти, коли выходивъ зъ церкви та спустивши голову въ долину ишовъ попри вытаючихъ его людей до своеи Гальшки, Ажь не мôгъ говорити. На обѣдѣ у него були тесть и теща та панъ-отець, учитель и оба его товаришѣ-раднѣ. Они розповѣдали, що майже въ каждôмъ домѣ въ селѣ гостять ся люде позапрошувавши однѣ другихъ; богатшѣ гостять бѣднѣйшихъ. Володко лишь покивавъ на то головою и сказавъ: „Тои чести вже менѣ таки за богато, я собѣ того не заслуживъ!“

Але загальна радôсть розвеселила и его. Вôнъ вийшовъ вечеромъ въ супроводѣ своихъ гостей на село и пôшовъ вôдъ одной хаты до другои, посидѣвъ хвильку въ каждôй родинѣ та подякувавъ всѣмъ за тôлько доказôвъ любови. Въ цѣлôй Золотоноши була велика радôсть, бо й въ мѣстѣ довѣдались о тôмъ торжествѣ, та й зъ вôдтамъ прийшовъ, хто лишь мôгъ, щобы подивити ся. Ажь до пôзнои ночи забавляла ся молодѣжь и гуляла, зô всѣхъ бокôвъ було чути музику и спѣвы передъ домами, пôдъ липою, пôдъ вѣнками и въ огородахъ.

Довго, довго розказували собѣ люде въ Золотоноши про сей красный день, та й ще нинѣ про него згадують. А Володка вôдъ того часу не называють инакше, лишь „батькомъ Володкомъ“, а любу Гальшку не инакше, лишь „мамою Гальшкою“.

Таки то правда, що все, що доброго въ житю засѣєшь, то оно вкôнци таки завсѣгды выдасть добрѣ плоды, бо надъ нами жие милостивый Богъ, котрый въ своѣй милосердности та любови платить за добре.

ИНСЕРАТЫ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО
купуе и спродае
всякій ефекты и монеты
по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадноѣ провізіи.
Яко добру и певну льокацію поручае:

4½% листы гіпотечні.
5% листы гіпотечні преміованѣ.
5% листы гіпотечні безъ премія.
4½% листы Тов. кредитового земс.
4½% листы Банку краевого.
4½% пожичку краеву галицку.
4% пожичку пропінацийну галицку.
5% „ „ буковиньску.
4½% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% пожичку пропінацийну угорску
4% угорскѣ Облигаціи индемнизацийни,
котрѣ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае по цѣнахъ найкорыстнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приимае вôдъ Вп. купуючихъ всякѣ выльосованѣ, а уже платнѣ мѣсцевѣ паперы цѣнни, якъ также купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно залѣсненѣ лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрѣ самъ поносить. 60

СТАРУ
житнѣвку, старку, ратафію, розолісы, лікеры, румы и т. п.
поручае
ц. к. упр. Рафінерія спірітусу, Фабрика руму, лікерôвъ и оцту
ЮЛІЯ МІКОЛЯША
у Львовѣ.
Складъ для мѣста Львова
ул. Коперніка ч. 9. 23

Закладъ ингаляцийно-сольный
въ Трускавци
пôсля найновѣйшого системи Васмута пôдъ проводомъ лѣкарѣвъ купельныхъ помагае знаменито на болѣ дорôгъ вôддыховыхъ. (Rinitis chron. Bronchitis, Laryngitis, Emphysema pulmonum). 90

Вельоципеды для хлопцѣвъ
вôдъ 10 до 28 зр.
МАШИНЫ ДО ШИТЯ
спроваджаю тôлько повными ваґонами и лише зъ найлѣпшихъ фабрикъ христіяньскихъ. Цѣна вôдъ 27 до 65 зр. ратами по 4 зр. мѣсячно.
Іосифъ Иваницкій
механикъ 85
Головный складъ:
Львôвъ, Готель Жоржа.
Филія: Кракôвъ, Ринокъ Ч. 25.

С. Спітцеръ у Вѣдни
поручае
Товары камѣнни и шамотовѣ.
Плыты бѣлѣ и кольоровѣ. — Насады коминковѣ. Комплетнѣ уряджения для стаенъ и оборъ.
На жадане высылаемо катальоґи
заступники для **Галичины и Буковины**
Гамель и Файґель
у ЛЬВОВѢ, улиця Коперніка число 21.

Инсераты
(„оповѣщеня приватнѣ") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Газеты Львôвскои" принимае лишь „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Бюро оголошень и дневникôвъ
приимае
ОГОЛОШЕНЯ
до всѣхъ дневникôвъ
по цѣнахъ оригінальныхъ.

С. Кельсенъ у Вѣдни
поручае
Кльосеты зъ переплывомъ воды и безъ того. — Руры клосетовѣ. — Каналовѣ насады зъ патентовымъ замкненемъ. — Збôрники на воду. — Комплетнѣ уряджения купелевѣ. — Вентіляторы. — Приборы до водотягôвъ, якъ также руры лянѣ и кованѣ. — Помпы, фонтаны и и всякѣ арматуры.
Заступники дла ГАЛИЧИНЫ и БУКОВИНЫ
Львôвъ ГАМЕЛЬ и ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.
На жадане высылае ся катальоґи.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.